



Χριστούγεννα εν έτει 2017

Απόψε σε γυρεύω και πάλι, Χριστέ μου,
στολίζοντας μοιρασμένη σε ημισφαίρια
το Χριστουγεννιάτικο δέντρο σου
με γιορτινά λαμπιόνια και σιωπηλές ευχές
Ο Άγγελος από ψηλά γνέφει αινεματικά
κραδαινώντας τ' άσπρα φτερά του
Τα δώρα, άψυχα κουτιά πρόσκαιρης προσμονής
αφημένα προσεχτικά κάτω από τα φουντωτά κλαδιά
μην και τσαλακωθούν οι μεταξωτές τους κορδέλες
Οι κάρτες λιγροστές φρεσκογραμμένες αράδες
έτοιμες να πουν τα ίδια με πέρσυ
Το Αστέρι που θα αναγγείλει της γέννησής Σου το θείο δώρο
θα λάμψει κι απόψε κάπου εκεί έξω στο στερέωμα
Μόνο για απόψε και μόνο για λίγους
Τους λίγους που Σε ψάχνουν ακόμα, Χριστέ μου,
καλώντας Σε ταπεινά στη τσαλακωμένη ζωή τους
Θα ρθεις και στη δική μου, Χριστέ μου, δεν θά ρθεις;
Θα έχω αφήσει το φως της καρδιάς αναμμένο
και την πόρτα ορθάνοιχτη, για να μπεις για να μείνεις!
Σε καρτερώ...

Δική σου πριν ακόμα γεννηθώ

Μάρω Νικολάου